

Krigsministeren: Det maa betragtes som en Forudsætning, der ligger bag ved de Bestemmelser, der ere fastslaaede ved Loven af 6te Juli 1867, at Numrene for det ringe Antal af faste Besatningsmænd, der ere tildelede Afdelingerne, til enhver Tid ere besatte, og at derfor Officersskolen vilde være i Stand til, naar der fandt Afgangsprøve Sted fra den Klasse, der skulde tildele Hærens Premierlieutenanter, at yde en Tilgang, der var saa stor, at man, indtil ny Afgang atter fandt Sted, dermed kunde dække de i Mellemtiden indtrædende Vakancer. Denne Forudsætning er imidlertid bristet. Det har viist sig i Hærens Løb, at Vakancernes Antal stadig er vorøet, og det er for Diebliffet steget til 52. Det har derfor været naturligt for Krigsbestyrelsen at overveie, om der ikke maatte være Midler, ved hvilke man kunde bøde paa den tilstedeværende sølelige Mangel. I Diebliffet gives der virkelig Midler, Midler, hvis Anvendelse Krigsbestyrelsen har troet at burde anbefale uafhængig af den Revision, der for Diebliffet er under Forhandling. Der er nemlig nu saa mange yngre Mænd, som dels have fremstillet sig, dels ville fremstille sig til den paagjældende Examen, at det vil være muligt i de kommende 2 Aar at meddele Undervisning til et større Antal Elever. Det vilde imidlertid ikke være hensigtsmæssigt, om man uden videre forøgede Antallet af Eleverne i Klassen, men den praktiske Maade at gjøre det paa vil være at dele Undervisningen ved at sonde de Klassens Elever i 2 Afdelinger. Dertil behøves en Lovbemyndigelse, for saa vidt man tillige til Sagens bedre Gjennemførelse ønsker at foretage en Affortning af den Undervisningstid, der er fastsat ved Loven af 6te Juli 1867. Det er en saadan Bemyndigelse, som Krigsbestyrelsen har troet at burde begjære i dette Lovforslag; den har troet at burde for Diebliffet se bort fra Spørgsmaalet om Hærens Revision og altsaa ogsaa fra Spørgsmaalet, om der ikke ved Revisionen kunde være Grund til at ønske flere Ændringer i Officersskolens Ordning, gennemførte. Lovforlaget, som det foreligger, tilfiger kun dette One, at afhjælpe den i Diebliffet i høj Grad sølelige Mangel paa Officerer. Lovforlaget, som af mig blev forelagt i Folketinget, er der vedtaget med en Redaktionsændring, som jeg fuldstændig har kunnet tiltræde, og jeg tillader mig derfor at anbefale det, høre Thing at vedtage Lovforlaget i den Skikkelse, hvort det foreligger.

Andræ: Jeg tilstaa, at det har forundret mig noget at se nærværende Lovforslag. Min Forundring er ikke begrundet paa Lovforlagets egentlige Indhold, imod hvilket jeg ikke for Diebliffet skal gjøre nogen Indvending, men paa, hvad Lovforlaget ikke indeholder. Jeg troede nemlig, at Officersskolens Organisation i det Mindste var et af de Punkter, om hvilke det maatte siges at være almindeligt anerkjendt, at der ved Hærens var

begaaet et stort Misgreb, og at det derfor, for saa vidt Krigsbestyrelsen delte denne Anstuelse, vilde have været naturligt, naar man dog blev foranlediget til, forinden Hærens almindelige Revision at fremkomme med et særligt Lovforslag, vedrørende denne Skole, da at søge i det Mindste nogle af de væsentligste Mlemper ved dens Organisation afhjælpe, hvilket jeg beklager ikke har fundet Sted.

Krigsministeren: Jeg tror over for de Yttringer, der ere fremkomne fra det erede 3die kongevalgte Medlem (Andræ), at burde udtale, at efter min Opfattelse maa Spørgsmaalet, om den rette Ordning af Officersskolen med Nødvendighed sættes i Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal vedrørende Hærens Organisation, og at det sandt synlige Resultat af en Fremgangsmaade, ved hvilken jeg havde bragt det nævnte Spørgsmaal i Forbindelse med, hvad jeg tilfiger gennem dette Lovforslag, nemlig under de forhaandenværende Omstændigheder hurtigt at tilvejebringe en forøget Tilgang til Officerskorpset, vilde have været det, at intet af de to Maal kunde være naaet. Jeg har derfor foretrukket det, der var den sikreste Vej, at søge naaet, hvad der kunde naas i Diebliffet, og jeg tror ikke, at det har kunnet gjøres paa en Maade, der var mere praktisk end den, jeg har tilladt mig at foreslaa.

Andræ: Ja, det første Skridt, jeg ser overbevist om, skedsje maa gjøres for at opnaa Noget, er at bringe et Forslag frem. Hvorvidt det har været muligt at opnaa mere eller ei, vil man jo under Forudsætning af, at man slet ikke gjør noget Forslag, ikke være i Stand til med Sikkerhed at kunne udtale. Selv om det skulde have været umuligt at erhverve Lovgivningsmagtens Billigelse af videregaaende Forandringer end den, der er foreslaaet ved nærværende Lovforslag, er der i det Fald ingen Grund til at antage, at ikke i det Mindste denne kunde lige godt have været gaaet, om man ogsaa havde gjort opmærksom paa andre Mlemper, der maatte ønskes ændrede. Man maa jo huske paa, at denne Anstalt er virtelig noget abnormt stillet. Det Afguder, som blev drevet med den saakaldte danske Righedsudvikling, gif saa vidt, at man aldeles ikke vilde høre tale om, at der skulde findes en forstjellig Uddannelse — i det Mindste ikke en tvungen — hos de forstjellige Officerer. For at gjøre ørede Medlemmer det ganske klart, hvorledes denne høiere Undervisningsanstalt for Diebliffet er ordnet, vil jeg tillade mig blot at drage en Parallell med den civile Skole. Lad os forudsætte, at Staten for at erholde en Tilgang af dygtige Embedsmænd i forskellige Retninger indretter theologiske Forelæsninger, juridiske Forelæsninger og andre Forelæsninger af lignende Beskaffenhed, og at den saa, naar der bliver Spørgsmaal om Benyttelsen af disse Forelæsninger, er